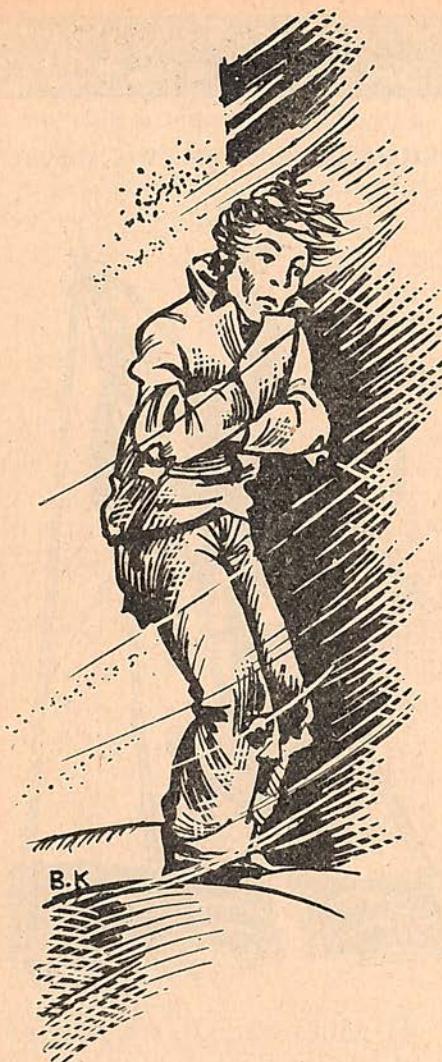

ЗИМА

Грозно свири севернякътъ,
вий и стене надъ полята,
ядно хлопа по вратитъ,
трака съ присмъхъ по стъклата.

Снъжни пръспи вредъ натрупа,
въ ледъ дебелъ вкова ръката, —
до кждето погледъ стига
въ бъло рухо е земята.

Има гладни и бездомни
по селата, градоветъ, —
скрити въ топлитъ си стави
вий за тъхъ, деца, спомнете!

Тъзи клетници злочести
съ топла ласка приютете,
въ днитъ ледни, мразовити
отъ сърдце имъ помогнете.

Георги Костакевъ